

Josep Fuentes Ribas

REFLEXIONS

A mi em van dir els meus pares que s'havia fet un acte bastant important a l'església de Casa Caritat, que suposo que era la Coordinadora de Solidaritat, o alguna cosa així, i que va ser [per a]ls meus pares una cosa importantíssima, veure aquell moviment de solidaritat.

I una altra cosa sobre el que dèieu ara al final, i ja acabo, és [que] en aquells anys, [p]el que he vist, amb el material que ens va passar el Vives i que teniu, entre el 72 i el 75 jo calculo que hi ha unes quaranta o cinquanta fulles de Comissions Obreres fetes —o *hasta* seixanta— que estan recollides; unes del metall, altres de Pirelli, altres de... És a dir, que hi havia una producció de documents de Comissions Obreres, que és el que jo *coneixo* més, molt gran.

I aquest optimisme que les coses havien de canviar hi era, però potser la gent que vivíem als centres de treball i vivíem una sèrie de dificultats ho vèiem amb optimisme, però potser no tant, tant amb l'optimisme que s'explica, per les dificultats que teníem en la incorporació de la gent, en les dificultats de mobilització, tot i que s'aconseguien coses. Sembla que era el 74, que hi va haver una mobilització al metall, on vuit o deu empreses van parar, i coses d'aquest tipus eren significatives en aquell context. Però *bueno*, jo em sembla que érem optimistes els que teníem bastant informació, que anàvem seguint les coses, que estàvem implicats i teníem confiança amb el canvi, però hi havia una altra part de la població treballadora més preocupada.